

10602

1065

M. FIGUEROLA ALDROFEU

PASSA-TEMPS. COMICH

EN UN ACTE

Y EN VERS

EMPS PERDUT

ARCHIU

CENTRAL. LIRICH

DRAMATICH

Plassa de Santa Ana, 8 bis, 3.er

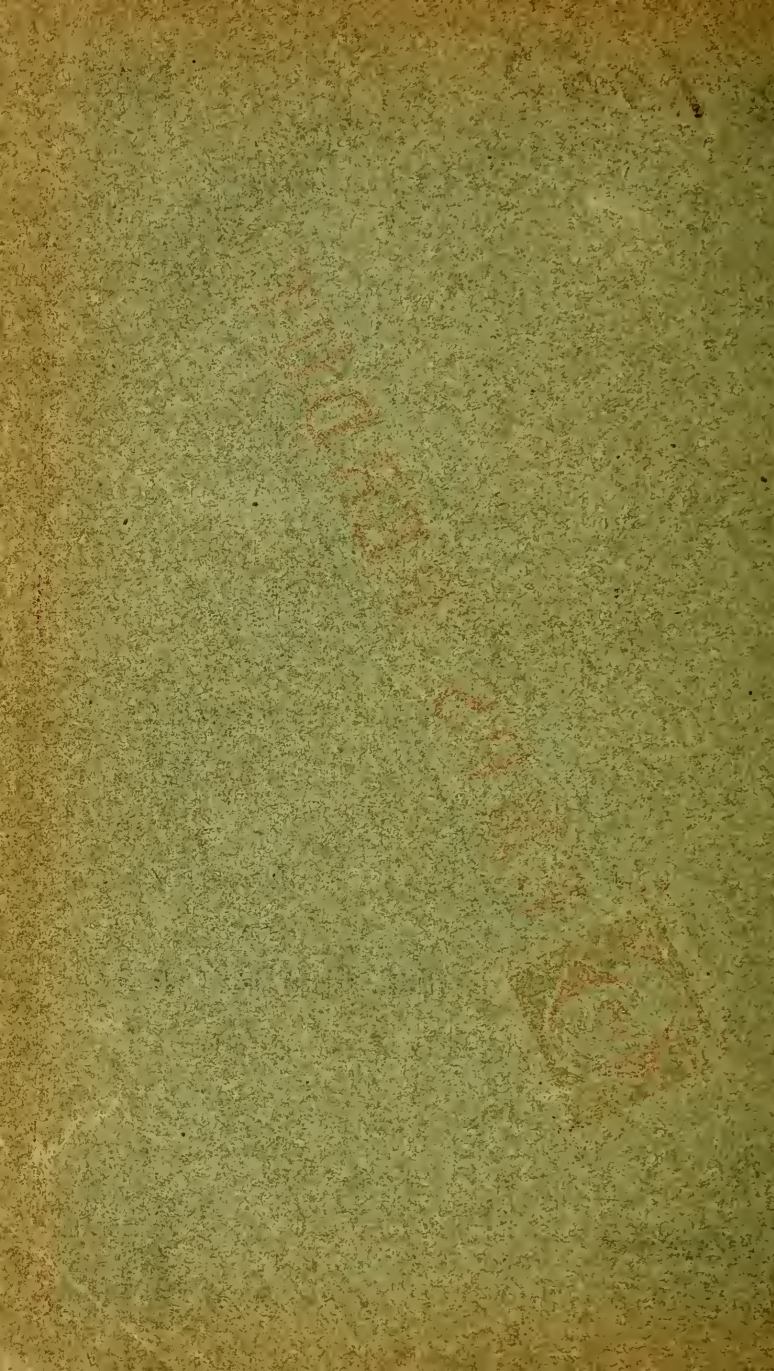
LLIBRERIA ESPANYOLA

I. LOPEZ

20, RAMBLA DEL MITJ, NUM. 20.

BARCELONA

TEMPS PERDUT

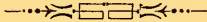

TEMPS PERDUT

PASSA-TEMPS CÒMIC EN UN ACTE Y EN VERS

ORIGINAL DE

M. Figuerola Aldroféu

ESTRENAT AB ÉXIT

LA NIT DEL 23 DE JANER DE 1888

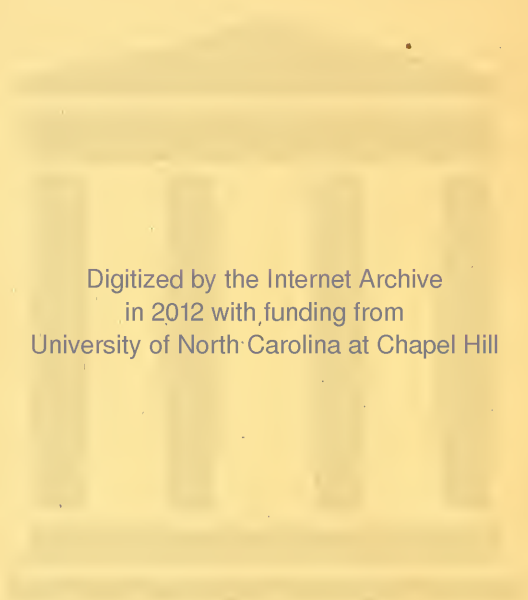
EN LO Teatro de Novedats,

BARCELONA

IMPRENTA DE JOSEPH CUNILL Y SALA
BAIXADA VILADECOLS, 2.

1888

Digitized by the Internet Archive
in 2012 with funding from
University of North Carolina at Chapel Hill

AL MESEU ESCRITOR

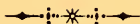
D. Eduart Novell

*Com penyora de afecte del que 's repe-
teix una vegada mes son entusiasta admi-
rador y S. S.*

Q. S, M. B.

M. Figuerola Aldroféu.

REPARTIMENT

PERSONATJES.

ACTORS.

RITA.	Srta. Adelina Sala.
FLORA.	Sra. Elvira Morera.
PERE.	D. Jaume Capdevila.
ENRICH.	» Joan Oliva.
QUIMET.	» Ricardo Esteve.

ÉPOCA ACTUAL.

Ningú podrà representar, ni reimprimir aquesta pessa sens permís del autor.

Lo director de la galeria intitolada PROPIEDADES DE OBRAS DRAMÁTICAS Y ZARZUELAS, D. Ramiro Monfort y Arxer, qual despaig se troba en la Plassa de Santa Ana, 8 bis, tercer l.^a, es l'únic encarregat d'aquesta obra, y ab ell deurán entendrers' tots los teatros y societats que vulgan representarla.

Quedan reservats tots los drets.

ACTE ÚNICH

Una botiga de cotillaire. En primer terme á la dreta un vetllador ab tots los utensilis que requereixen al ram.

Ultim terme esquerra, un taulell, porta al fondo y altres dreta y esquerra, que 's comunican á las pessas interiors.— Cadiras, tamburets, etc., etc.

Al aixecarse 'l teló surten 'las treballadoras despedintse de una en una de la mestressa.

Dreta y esquerra del actor.

ESCENA PRIMERA.

RITA, QUIMET y després FLORA.

RITA Tu per conta de dar llum,
donas sempre fum, Quimet.

QUI. Allá hont veus que s' escarrassan
tota la semana, fent
mes feyna de la que deuen
vas á mirar...

RITA Es á dir que
vas encare á favor d' ellas?

QUI. ¡No hi tinch d' anar!

RITA Si; ja ho veig;
fas que 'm perdin 'l respecte...
després no 'm creurán per res.
Pero sápigas desd' are
y tingau per ben present,
que farán tot quant jo 'ls mani;

qui no compleixi com deu,
li diré que agafi 'ls *trastos*
y que no s' acosti més,

QUI. ¡Ho farás massa fort Rita!

RITA ¿Qué vols dir?... ¿qué no ho faré?
Ja ho veurás.

FLO. *(Entrant ab un farsell).*

Bon dia tingan.

RITA Entri... ¿qué se li ofereix?...

FLO. Vinch, perque desitjaria
que m' arretglés (si pot ser)
una cutilla que porto
aquí dintre aquet farcell.

RITA Han plegat no fá gaire
las fadrinas, cabalment.
Los diumenges acostuman
sortir totas á las deu.

FLO. Senyora, la necesito
aquet dematí mateix.

RITA Avuy, no puch pas servirla.

FLO. Encara que costi mes
de lo regular, demani...

RITA ¡Si tan diu que li convé!...

QUI. *(Arretglant las cosas del vetllador).*

(Aixó es ben estar de pega!
are que ja estava llest;
arriba aquesta ab remendos)...

RITA *(Després d' haberse mirát la cotilla).*

De un modo ú altre ho farém.

FLO. ¿Quant podré vení á buscarla?

RITA. De qui un quart y mitj.

FLO. Molt bé;
¡me' n refio!...

RITA Si senyora
perdi cuidado.

FLO. Veurém.

(Marcha pel fondo).

ESCENA II.

RITA y QUIMET.

RITA *(Entregantli la cotilla)*

Enllesteix aquesta feyna.

QUI. ¡Si no t' ho pintas!...

RITA ¡Gandul!...

QUI. No ho faré; no ho faré, vaja.

RITA ¡Veig que 't tornas molt tossut!

QUI. A la festa, 'ls que trevallen,
fan pecát; per xo no ho vull.

RITA Ay, Quimet, que la saps llarga!

QUI. Ay, Rita. no tant com tú!...

(Pere entra pel quarto de la dreta.)

ESCENA III.

RITA, QUIMET y PERE.

PERE Sempre os veig brallant! ¿Qué passa?

RITA Molt prompte estará explicat;
es qu' aquet té un poch de feyna
y no la vol comensá.

QUI. Oncle, tot avuy no paro
de....

RITA Fé 'l dropu; ¿no es vritat?

QUI. De trevallar com un lladre.

RITA Tio no se 'l cregui pas.
y díguili que li ensenyi
la feyna qu' ha fet.

QUI. Es clá
que li ensenyaré.

PERE Que callis

y feu tots la festa en pau.

Are he vingut sols per dirvos.

que he tret un invent dels grans:
jd' alló que no 's fá!...

RITA ¿De veras?

PERE Ja no haurém de treballar
per viurer!

QUI. ¿No? ¡Quina ganga!

PERE Si atens voleu escoltar,
vos diré fins hont' arriba
la meva capacitat.

RITA Digui.

QUI. Ja pot esplicarse.

RITA Sí, sí, ja pot comensá,

PERE Deu fé uns cuarant' anys y pico
que á copia d' estudis, vaig
adquiri certa recepta...

(s' entent, treta del meu cap)

perque poguessen escriurer
correctament tal com cal,
sens fé esforços de cap mena
aquell qu' encara no 'n sab;
y que servís pels que 'n saben
igual que pels ignorants.

Y agotant tots 'ls meus medis,
ab medicaments estranys,
he trovat lo que volia
vencent las dificultats.

Ab herbas de mil maneras
altres flors del florit Maig,
figas secas, pomas, préssechs,
y un poch d' electricitat...

vaig fé una bona barreija
fentho bullí y remanant
tres setmanas de carrera,
dintre un olla gran, molt gran,
Al últim, ne vá surtirne
un líquit espés y blau...

'l cual 'l haig de dá á coneixe
fent escriure al que no 'n sab.

RITA ¿No 'ns enganya?

QUI. ¿Es vritat, oncle?

RITA Per escriurer, ¿com se fá?

PERE S' agafa ab molta cautela
un papé que siga blanch;
's posa sobre una taula,
á sobre 'l papé, la má,
que té la pluma sucada;
's punxa un xich, y al instant
tot lo que un hom allí pensa,
queda en lo papé estampat.

QUI. ¡Quina cosa mes estranya!

RITA ¿Fá molt temps que ho va inventá?

PERE Ahí á las dos de la tarde,
varen cumplir quarant' anys
qu' estaba á sol y serena,
avuy ja 's pot practicá.

QUI. ¿Com es qu' avants no 'ns ho deya?

RITA ¿Perque ho duya tan callát?

PERE Per darvos una sorpresa
ab lo tesor que 'ns vindrá.
Are fará posá uns sueltos
á tots 'ls diaris locals;
vull fé vení aquí la prensa
y á tota l' autoritat,
perque vegin bé la proba
que 'm fará 'l nom inmortal.

RITA ¿Y quin dia voldrá ferla?

PERE Si 's pot, sens falta, demá;
compraré unas ampolletas
y vosaltres, entre tant,
las omplireu d' aquet líquit,
que las vendrém á cent rals.

QUI. ¿Are vol aná á comprarlas?

RITA De passada home...

PERE Está clá.

si vé algú, diheu que s' esperi
que abiat seré aquí.

(*Se 'n va fondo*).

RITA Adeu siau.

ESCENA IV.

RITA y QUIMET.

RITA ¡No sé 'l que 'm faig d' alegría*

QUI. Ves qui 'ns ho havia de dir!

Dará una bona sorpresa
al teu promés...

RITA Si l' Enrich

ell que 's pensa que soch pobre;
¡oh! y qu' are está per venir.

QUI. Jo me 'n vaig á ferho corre
entre 'ls coneguts y amichs.

RITA ¿Qué no arretglas la cutilla?

QUI. ¡Ah! no; are ja som richs.

Men vaig á fer propaganda.

RITA No tardis.

QUI. Desseguit vinch.

(Marxa pel fondo)

ESCENA V.

RITA.

RITA Ja deu ser per qui á la vora
ó á lo menos pel camí,
perque ja 'passa de l' hora...

(Se 'n va al fondo á mirá al carré)

¡Ah! ¡sí! ja 'l veig: ja es aquí.

(Enrich entra pel fondo fumant un puro).

ESCENA VI.

ENRICH y RITA.

ENR. ¡Ola, coqueta ensucrada!

RITA ¿Com es qu' avuy has trigat?

ENR. Jo 't diré; cada vegada
que ab ta carona he pensat...

RITA Mentidas...

ENR. Siga com siga;
lo cert es que al millor cas
las camas... sabs... 'm fan figa
y no puch donar ni un pas.

RITA ¡Que 'ts trapella! ¡ah, bona pessa!
¿que tal 't va de l' amor?

ENR. A mi, molt bé; ¿y tú mestressa?

RITA No 'm pot pas anar millor.

ENR. ¿Estém solets?

RITA ¿Qué no ho veus?

ENR. Donchs acostat...

RITA *(Ab carinyo)*
¡Poca solta!

ENR. ¡Ay, nineta dels ulls meus!
de tan que t' estimo, escolta;
Unirme ab tú sols aspiro
escolta bé lo meu cor.

(Acostantse ab gran passió)

suspira com jo suspiro;
¡ay! que gran es mon amor.
Lo que tinch de dirte Rita,
que pateixo perque vols,
que lo dolor que m' irrita
tu pots curarlo tan sols.

RITA Malaltía calorosa
es amor, ¿la vols curar?
pels soltés aquesta cosa
sols 's cura ab banys de mar.

ENR. Sempre estás per fer brometa;
creus que son plagasitats
tot aixó que 't dich, Riteta?

RITA ¿Donchs qué?

ENR. Que tot son vritats.

RITA T' haig de fé sabé una cosa.

- ENR. ¿Qué m' ha de fé plorá ó riure?
RITA A mi m' ha de fer dichosa
ENR. ¡Qué hi ha?
RITA Que 't daré una nata.
perque 'm dará molt per viurer.
ENR. ¡Part y vull!
RITA ¡Qué vas cremat!
ENR. Pero, ¿qu' es?
RITA Escolta atent.
Es un líquit qu' ha inventat
lo meu oncle ab son talent.
ENR. ¿Perque serveix?
RITA Ell ha dit,
qu' ab una ploma sucada
queda lo que un pensa, escrit
ab lletra igual que imprentada;
y tan depressa s' escriu
que segueix als pensaments.
ENR. ¿Vols dir qu' es cert?
RITA ¡Ell be ho diu!
ENR. ¿Y aquell que no té elements
perque may, ni han ensenyat?
RITA També ho pot fer desseguida;
com vá ab electricitat...
ENR. ¡Donchs prosperareu de vida!
RITA Ja cal que 'ns fassis venir
forsa parroquians.
ENR. ¡Sí, dona!
No mes 'ls ho hauré de dir
sen una cosa tan bona.
(*Tocantli la cara*)
¡Ay serafí angelical!
RITA No sigas tan llarch de dits.
ENR. Avuy tot t' ho prens á mal...
RITA ¿També ets d' aquells atrevits?
ENR. No t' enfadis...
RITA ¡Jo enfadarme!...

- ENR. *(Volguentla abraçar)*
Vaja, no sigas ingrata!
- RITA ¡Ay! Si tornas á tocar-me...
- ENR. No hi pensém mes.
- RITA Farás bé.
- ENR. ¿Hont vols aná aquesta nit?
- RITA No se pas si surtiré.
- ENR. Ja t' has cansat del burgit
- RITA Es qu' haurem d' omplí ampolletas
- ENR. Pots ferho avans de diná
que com tinch las feynas fetas
jo també 't vindré ajudá.
- RITA Sabs si l' oncle voldrá anarhi.
- ENR. Las funcions li agradan tan!...
Me 'n vaig á comprá 'l diari
que sabrem tot ló que fan.
¡Ah! mereixo mes pallissa...
Té noya, me 'n descuidaba
- RITA ¿Qué s' aixó?
- ENR. La llangonisa
que vareig dir que 't guardaba
Encar que 'l tros siga xich...
- RITA Prench la bona voluntat
- ENR. Tástala noya; ¡es de Vich!
- RITA Será per haben dinat.
- ENR. Com vulgas. En poca estona
torno á sé aquí...
- RITA *(Ab mimo)*
¡Adeu, bufó!
- ENR. Adeu maca y rebufona!
- RITA Adeu!... angel bufadó!....
(Enrich se 'n va pel fondo)

ESCENA VII.

RITA.

Molt se pensan que las donas.

solen deixarse enganyá,
fent unas cuantas monadas
y sas gracias exaltant.
Mes 'l que atrevit las prova
y veu lo pas que va á dar...
toca promte á retirada
si es que no vol pendre mal.
Ab l' Enrich, m' hi diverteixo;
y aixó que d' ell se 'n fá cas,
De tot quant jo li demano
no 'm contradeix de res, may;
Tan sols sembla que sordegi
quant li parlo de casar....
Es lo únich que l' esparvera
may li vè prou bè ¡es que may!
sempre 'm diu que passat festas
y de festas... ¡n' han passat!
Com que á la dona casada
dihuen que molt bé li vá
perque 'l marit se encarrega
de sas faltas y maldats...
Casantme, podré anã sola...
ab elegancia hasta allá
y diré al que no li agradi
tan si li está bé com mal...
que 'l matrimoni, deslliga
la esclavitud en que está
que per aixó vaig casarme...
y... ¡visca la llibertád!

(Entra Quimet pel fondo)

ESCENA VIII.

RITA y QUIMET.

QUI. Per tot no 's fá cap mes cosa
que parlar del nou invent;
tothom vol comprar del líquit

- RITA Milló; ja va marxán bé.
Quin porvenir sens espera!
QUI. Tindrem ¡la mar!... de dinés;
ja no 'ns caldrá fer cotillas
com grans caballers viurem.
RITA Me 'n vaig á endressar la sala
y arreglá 'l diná... ¿ho sents?

(Ap).

Si aquet tuno l' arreplega
se la menjará al moment;

(Alt).

¡Ahont podrá estar mes segura!
¿Ahont me l' amagaré?...
Lo mellor puesto es á sota
lo prestatje del taulell.

(Ho fá).

- QUI. ¿Qué deu registrá allí dintre?
Be prou qu' ho sabré després...

RITA Tu ten conta la botiga!...

QUI. Ves, ves: ja vigilaré.

(Rita marxa pel cuarto de la dreta).

ESCENA IX.

QUIMET.

Quant ha estat aquí tan quieta...
¿qué deurá haberhi posat?
Mentres es allí á la sala
deixemho aná á registrar
Deu ser... alguna cartota
que no deurá habé acabat
per l' Enrich, aquell tronera
qu' ella estima tan y tan!

(Ab sorpresa y alegria)

¡San Mateu qui troba es seu!
¡Qui s' ho habia de pensá!

¡Llangonissa! mira, mira;
que s' ho portaba callàt.
Are, donchs, per la manera...

(*Mossegant la llangonissa*)

veurás lo que 't passarà,
Vaya, vaya... ¡una cusina!
no dirme res... ja veurás
are si 'n vols, per menjarne,
te la tindrás de pintar.
Entre cosins he vist sempre
partirse lo millor tall.
M' enfado com mes hi penso...

(*Mossegant id*).

Té, té, y té! ¡ay! ay! ay! ay!
que m' he mossegát la llenga...
quin dolor que 'm fá! ¡quin mal!
Sembla que la llangonissa
s' hagi vulgut revenjar
dels mimos y las caricias
que l' hi he fet ab 'ls caixals.
En fin surti lo que vulgui
no si pot fé rés, ja está;
dihuen que un foch treu al altre...
dons caixaladas y avall.

(*Rita entra per la dreta*).

ESCENA X.

QUIMET y RITA.

QUI. ¿Ja tornas entrá á n' aquí?

RITA Es que m' habia distret
d' una cosa...

QUI. (*Ap*).

Ja m' ho penso...

RITA (*Ap*).

¿A veure si encare hi es?

(*Sen va á mirar lo prestatge*)

QUI. (Ap).
Me sembla que lo que buscas...

RITA (Ap).
¡Pillo!... ja t' arreglaré...
no t' farà profit...

(Alt).

Escolta

qu' has tocat d' aquí 'l taulell...

QUI. No sé de que 'm parlas noya...

RITA Jo t' ho deya... sabs... perque..
hi tenia llangonissa...

QUI. ¿Aixó es dirme lladre, ho sents?

RITA Dígasmho, si l' has tocada...

QUI. Per una mesquindat creus...
qu' un home com jo, faria
semblants papés, ¿eh?

RITA Ja ho crech.

Dispensem, home, dispensem:
ho deya por un bé teu.

Com que tenim tantas ratas,
vaig ferme fé un tall esprés.
de llangonissa ab magsinas;
que diuhen que va tan bé.

Y perque sense saberho
l' oncle ó tú no se 'l mengés
l' habia posat á sota
d' allí...

(Signant lo taulell).

(Ap).

Ja li vé 'l mareig.

(Alt).

Lo cas es que fá poch rato,
are 'l busco... y no sé hont es...

QUI. ¿Qué ho dius de debó?

(Ap).

¡M' enrrampo!

RITA ¿Qué t' ha l' has menjat potser?

QUI. No! no!

RITA Es que si ho has fet digaho...

QUI. Ay! 'm cremol!...

RITA ¿Qué, que tens?

QUI. Se 'm revoluciona 'l ventre...

Corra, encara hi som á temps,

Si, si, ay! me la he menjada...

RITA Desgraciat de tu... ¡qu' has fet!...

QUI. L' agonía de la mort

'm sento, ¡ay!

RITA ¡Pensa ab Deu!

QUI. Portam una cosa ó altre...

oli ab sal... cuita... al moment.

(*Entrant Enrich pel fondo*)

ESCENA XI.

Los mateixos y ENRICH.

ENR. ¿Qu' es aixó?

QUI. ¡M' han dat la bola!

ENR. ¿Qui te l' ha dada?

RITA Ell mateix.

QUI. Morí á tall de gos... confesso
que 's lo que ¡ay! me sab mes greu.

ENR. Y com ha sigut, explicat.

RITA Yo t' ho explicaré al moment.

¿Sabs lo tros de llangonissa
que m' has dut perque 'm mengés
per postres? .. Me la guardaba
per recel de lo que ha fet...
allí sota aquella taula;

(*Pel taulell*).

y 'l senyó gran llaminé...
un moment desprevinguda
vá y se me la menja.

ENR. ¿Ell?

RITA Jo he pensat ¡ah, si! donchs are
faré que 't purgui.

que al punt de las deu, demá,
crech que la prova farem

QUI. ¿Vol dir que 's podrá?

PERE Podrem.

Tota la prensa, vindrá.

Ja m' han dat la enhorabona

m' ha aplaudit l' ajuntament.

y ab crits de viva, la gent

aixordá tot Barcelona

RITA *(A Pere per las ollas).*

Totas no las puch portá

PERE *(Per Quimet).*

Jo y aquet t' ajudarém.

(A Enrich).

Mentres allí dins serem

¿qué vols fernos de guardiá?

ENR. Si senyó, demani y fora,

¿qué no faré per vostés?

RITA Ja vindrem prompte.

ENR. Ves, ves.

PERE Si tens tart..

ENR. No 'm passa l' hora.

*(Tots se 'n van per la dreta
y queda Enrich sol).*

ESCENA XIII.

ENRICH.

No sé, ab tan que s' inventa

may crech que s' hagi fet

un medi, perque 'ls homens

tingan donas á cents,

no habent de mantenirlas

ni quedar compromés.

¡Tan que moro per ellas!

'm convindría... es que...

Quant veig una xicota

d' un tipo mitj primet
hermosa com un angel
d' aqnells baixáts del cel...
no sé que 's lo que 'm passa
no sé que 's lo que 'm vé
de goig 'm torno ximple
y no puch ferhi mes
Quant una presumida
fá corra en alta veu
que fá patí molts joves
y á cap ella amor tè,
afecte gran li porto
puig desseguít comprench
que fá la desdenyosa
per si pot pescar peix.
Enfi, m' agradan totas;
las grassas per lo greix,
las magres per lo primas
baixas ó altas tan me té.
totas las lletjas m' agradan
pero las macas molt mes.
Aixís ¡viscan las donas!
¡viscan per sempre bé!
qu' es lo millor que 's troba
en tot lo mon enter
Callem que ja s' acostan
¡ay! ¡si ella ho sapigués!
al punt me plantaria
y aixó á mi no 'm convé.

*(Pere, Quimet y Rita, entran cada hù
ab una olla á cada má.*

ESCENA XIV.

ENRICH, PERE, QUIMET y RITA.

PERE ¿No ha vingut pas algú?

ENR.

No.

QUI. ¿Que las posem aquí?

PERE Sí.

RITA No 'm deu las culpas á mi
si aquí 's trenca res d' aixó.

(*Tots posan las ollas sobre el vetllador*)

ENR. ¿Las ollas porque serveixen?

PERE Per omplirlas del sobrant.

La que hi ha 'l líquit es gran
y així ab moltas, no sobreixen.

Com que si en terra caigués
aquet ja no serviria
perque la pols xuclaria
la milló essencia.

QUI. Sí, mes

no podria fernos veurer
y ensenyarnos com se fá
practicament?

ENR. Just

RITA És clá.

PERU Al moment. Anem á treurer
ab en Quim lo principal
y á n' al devant de tots, are,
os faré la proba clara
de lo que 'm farà inmortal.
Anémsem noy; entre tan
arregléu aixó, sentiú?

RITA Ho arreglarém tal com diu.

PERE ¡Brillo! que marxa bé 'l plan.

(*Se 'n van Pere y Quimet*).

ESCENA XV.

ENRICH Y RITA

ENR. Ah! Me 'n habia distret.

Lo diari 'l tens aquí.

Ves hont vols aná?

RITA Per mi...
al concert, mes en Quimet
te la ditxosa mania
que casi 'm té marejada
de volgué cada vegada
aná á veurer La Gran-vía.

ENR. Per si vols aná á ballá
hi ha 'l programa de la nit,
hi canta un coro escullit
que crech que t' agradará
Son los que l' altre semana
tan nos varen divertí
que per sert si varen lluhí.

RITA ¿Recordas l' americana?

ENR. ¿Qué vols di la corejada?

RITA ¿Quina ha de ser?

ENR. Recordém...

Cantemla y bällem.

RITA Cantem.

No sè molt bé la tonada.

*(Cantan tot ballant una americana y
'ls escomet Flora qu' entra pel fon-
do; deixan de ballá y Enrich sens
reparar en Flora se posa á l'
altra part de escena.)*

ESCENA XVI.

Los mateixos y FLORA.

FLO. ¡Viva la gresca!

RITA ¡Qué vol?

FLO. Venia per la cotilla.

RITA S' haurá d' esperá un poch filla.

FLO. Jo no puch ni poch ni molt.

RITA Pero si prompte estará...

FLO. Ja podia habé estat llesta.
hagués fet la feyna aquesta
per compte de ximplejá.

*Entran Pere y Quimet que aguantan
una ansa cada hú d' una olla co-
lossal y s'aturan â la dreita de la
escena.*

ESCENA XVII.

Dits, PERE y QUIMET.

PERE Pero ¿qu' es aquet burgit?

FLO. *(Al apercibirse d' Enrtch).*

¿Qu' es lo que veig? ¡Pillastró!

ENR. *(Al veure á Flora).*

¡Are si qu' estich guarnit!

PERE A casa sols crido jo.

*Rita l' agafa per un bras y Flora
per l' altre portantlo al mitj)*

FLO. Vinam aquí...

ENR. Pero dona...

RITA Senyora, déxil está

FLO. Hi tinch dret.

RITA ¿Qué s' enrahona?

També ni tinch jo.

FLO. Veurá.

espliqui 'l seu dret... ¿quin es?

ENR. *(Ap).*

Avuy si qu' estich perdut.

RITA Perque ell es lo meu promés.

FLO. ¿Pero aixó com ha sigut?

¿Ja sab ben bé lo que ha dit?

Sápiga donchs que 's casat.

RITA ¿Qué diu?

FLO. Es lo meu marit.

*A Pere y Quimet los cau l' olla que 's
fá a trossos Rita queda com mitj
desmayada á la cadira mes prop
y Quimet la venta.*

QUI. Aixó si que 's ben salat.

ENR. Perdó, Rita! Perdó, Flora!

PERE Es á dir que tu enganyabas
á totas dugas á l' hora.

FLO. ¡Y deyas que m' estimabas!

PERE M' has fet perdre la fortuna.

(Ab desespero)

QUI. Ha sigut un pillastron.

PERE Avuy sopas á la lluna
t' haig de treurer d' aquet mon.

Aquet cap l' haig de badá

¡Oh! Si, no tinch mes sossiego

(Agafa lo primé que li ve á la má).

ENR. M' apart que 'l milló será

tocá las de *Villadiego*.

(Marxa pel fondo.)

ESCENA ÚLTIMA.

RITA, FLORA, PERE Y QUIMET.

PERE Vosté á mí m' ha arruinat.

FLO. ¡Qu' empatolla! ¡qu' empatolla!

PERE La sorpresa que m' ha dat
m' ha fet á mil bossins l' olla!

FLO. Ab aquet ditxós Enrich
may ne sortiré ja ho veig
que m' en causa de fatich!

QUI. Ja torna en sí del mareig.

(Rita torna en sí).

RITA ¡Senyó, que soch desgraciada!

FLO. Aixó no hauria passat
si avans de donarli entrada

sen haguessin enterat.

PERE Es vritat, te molta rahó
tenim culpa del enredo. .
Y 'l compromís que tinch jo
ab lo gran invent, com quedo

RITA Que no 's pot aprofitá?

PERE No, perque en tocan la pols
's passa...

QUI. Bé, ¿qué hi farà?

PERE 'Ho sento pel nom tan sols.
qu' hagi anat tan malament.

RITA Encare 'ns resta salut
y 'ns hem de fé 'l pensament
qu' ha sigut sols temps perdut.

QUI. (*A Rita*)

Mentres l' Enrich t' enganyaba
fente creure un fals amor
com que jo á tu t' estimaba
ab tot lo foch del meu cor . .
aquí tens la meva má;
ja sabs qui soch, si t' agrada
y l' oncle, permís vol dar
entre un mes pots ser casada

RITA Tan gandul ¿y 't vols casá?

QUI. No 't semblan mots alagüenyos.

RITA Quimet, per aná á captar
no 's necessitan empenyos

PERE

AL PÚBLICH.

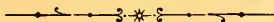
Ja ho han vist, ¡quanta desgracia!
de vostés depent ma sort.

Aixís es que ab diplomacia
'ls demano: (si ha fet gracia)
un aplauso pel autor.

PROU.

OBRAS DEL MATEIX AUTOR

QUE 'S TROVARÁN EN LAS PRINCIPALS LLIBRERÍAS.

La capota de palla. Comedia catalana en tres actes y en prosa.	8 rals.
Qui molt abraça.... Pessa catalana en un acte y en vers, (segona edició il·lustrada).	4 »
Lo tret per la culata. Sarsuela catalana en un acte y en vers	4 »
!!! A la Rambla !!! Sarsuela catalana en un acte y en vers.	4 »
La sombra de un vestit. Pessa catalana en un acte.	4 »
Temps perdut. Passa-temps còmic en un acte y en vers.	4 »
Mala lluna. Pessa catalana y en un acte y en vers (tercera edició).	2 »
Modus-vivendi. Pessa catalana en un acte y en vers, (segona edició).	2 »
Vigília de casament. Monólech.	2 »
Palpitacions Col·lecció de poesías serias y festivas il·lustradas per Apeles Mestres, Carrasco, Llorens y Rius y altres. Un tomo de 48 pàginas.	2 »
!!! Alló !!! Versos picarts, salats, dolsos, verts y madús. Un quadern cada mes.	1 »
Del infern á la Glòria. Novela picaresca.	1 »
Amor Etern. Cuadret tràgic semi-històric (tercera edició).	1 »
Cromos. Colecció de quadros á una sola tinta y ab diferents tons.	1 »

INÉDITAS

Per poders. Pessa catalana en un acte y en vers.

,. Viatje cómic, líric, fantàstic, terrorífic y màgic
en tres actes escrit en vers y prosa.

Trofeos masculinos. Pessa castellana en un acte.

Telefónicamente. Pessa castellana en un acte.

EN PRENSA

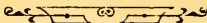
MEMORIAS DE UN POLISSON

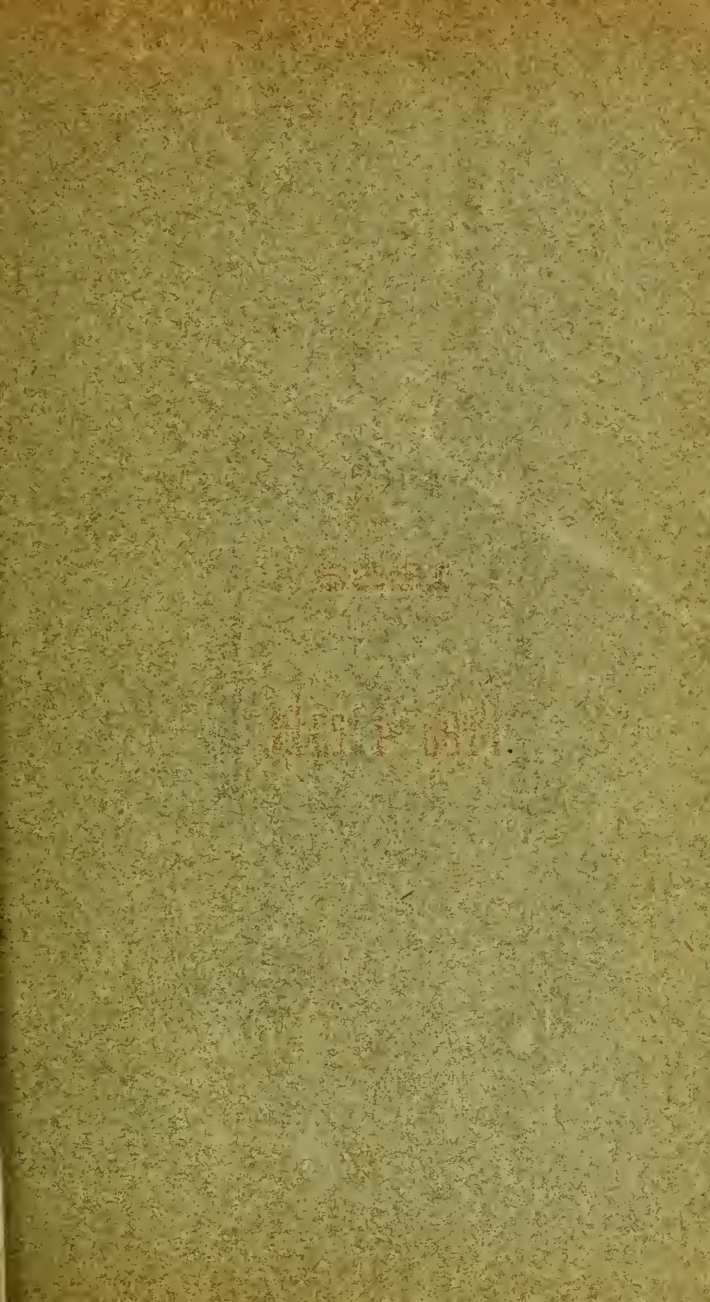
Un tomet de 16 pàgines que formarà la quart cuaderne de la biblioteca popular.

!!! ALLÒ !!!

que ab tanta acceptació va publicantse per cuaderns mensuals al preu de UN RALET.

NOTA.—Al per major dirigirse á la llibreria Espanyola de I. Lopez, Rambla del Mitj, núm, 20.

1888

Preu 4 rals.